b. त्र्यम्बकं यज्ञामके सुगृन्धिं पतिवेद्नम् । उर्वारुकिमेव बन्धनादितो मुत्तीय मामुतः ॥ ६०॥

हे अनुष्टुभौ । का॰ [५.१०.१५.१६.] अग्निं त्रिः परियत्ति पितृवत्सव्योद्धनाघ्ना-नास्चम्बकमिति देववचैतेनैव दिन्णानाघाना इति । यथा पितृमेधे पुत्राद्यः पुरुषाः स्वकीयान्वामोद्रंस्ताउयलस्त्रिवार्मप्रदित्तणं परियलि । यथा च देवतासे-वायां दिन्नणोद्रेस्ताउयत्तिः प्रदिन्तणं परियत्ति । रवमत्र पुरुषाः प्रथमेनैव च-म्बकमन्त्रेणाग्रिमप्रदित्तणत्रयेण प्रदित्तणत्रयेण च परियत्तीति सूत्रार्थः ॥ मन्त्रार्थस्तु ॥ सुगन्धिं दिव्यगन्धोपेतं मर्त्यधर्महीनं पुष्टिवर्धनं धनधान्यादिपुष्टेर्वर्धियतारं चम्ब-कं नित्रत्रयोपितं रुद्रं यजामके पूजयामः । ततो रुद्रप्रसादान्मृत्योर्मुचीय ग्रपमृत्योः संसारमृत्योश्च मुक्तो भूयासम् श्रमृतान्मा मुद्तीय स्वर्गद्रपान्मुक्तिद्रपाञ्चामृतान्मा मुत्तीय मुक्तो मा भूयासम् । एकवचनं वक्वर्षे । मुक्ता मा भूयास्मित्यर्थः । ग्रभ्युद-यनिःश्रियसद्वपात्फलद्वयान्मम अंशो मा भूदित्यर्थः । मृत्योमीचने दृष्टान्तः । उर्वा-रुकिमव बन्धनादिति यद्योवीरुकं कर्कन्धादेः (39.) फलमत्यन्तपक्कं सत् बन्धना-त्स्वस्य वृत्तात्प्रमुच्चते तद्दत् ॥ का॰ [५.१०.१७.] कुमार्यश्चोत्तरेणिति । यजमानस-म्बन्धिन्यः कुमार्योऽपि पूर्वीत्तपुरुषवडत्तरेण त्रम्बकमल्लेणाग्निं त्रिः परियति । च्यम्बकं यज्ञामके कीदशं पतिवेदनं पतिं वेदयतीति तं भर्तुर्लम्भियतारं विद्व ला-भे । ग्रन्यत्पूर्ववत् । इतो मुत्तीय इतो मातृपितृश्चातृवर्गान्मुत्तीय मुक्ता भूयासम-मुतो मा मुन्नीय विवासार्ह्ध भविष्यतः पत्युर्मुक्ता मा भूयामं जनकस्य गोत्रं गृरुं च परित्यज्य पत्युर्गीत्रे गृक्ते च सर्वदा त्र्यम्बकप्रसादाद्वसामीत्यर्थः । सा यदित इ-त्याक् ज्ञातिभ्यस्तदाक् मामुत इति पतिभ्यस्तदाकृति [५. ६. ५. १८.] श्रुतिरितोऽम्-तःशब्दाभ्यां पिप्तृपतिवर्गी याच्यौ ॥ ६०॥

पृतत्ते रुद्राव्यं तेन पूरो मूर्जवतोऽतीिक् । ग्रवंततधन्वा पिनाकावमः कृत्तिवामा ग्रिक्षिमन्नः शिवोऽतीिक् ॥ ६१ ॥ रीद्र्यास्तारपङ्किः । यस्या ग्रन्यौ दादशान्तरावाचावष्टान्तरौ पादौ मास्तारप-ङ्किः ॥ का॰ [५.१०.५१.] मृतयोः कृता वेणुयष्यां वा (40.) कृपे वासज्योभयतः